

Ιστορία και πολιτισμός τα «πυρηνικά όπλα» της Ελλάδας

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Γράφει ο Ιωάννης Μήτσιος

Πολιτικός επιστήμων-διεθνολόγος, Μ.Α Παν/μίου Northeastern Βοστώνης, πρόεδρος του Συλλόγου Μακεδόνων Ηρακλείου Αττικής «Ο Μέγας Αλέξανδρος».

Επισκεπτόμενος πριν λίγες μέρες την Αμφίπολη, για να δω από κοντά τον χώρο, την περιοχή και τις ανασκαφικές εργασίες στον λόφο Καστά, προσπάθησα νοερά να μεταφερθώ στην εποχή του Αλέξανδρου και της εποποιΐας των Μακεδόνων.

Από αυτή την περιοχή, που αποτελούσε τότε το σημαντικότερο λιμάνι της βόρειας Ελλάδας, στις εκβολές του Στρυμόνα, ανάμεσα στο Παγγαίο και τα Κερδύλια, ο Μ. Αλέξανδρος συγκέντρωσε το στράτευμα των Ελλήνων και εκστράτευσε στην Ασία, με πρώτο σκοπό την απελευθέρωση των ελληνικών πόλεων στη Μ. Ασία και στο Αιγαίο από τον περσικό ζυγό και την οριστική εξουδετέρωση της απειλής τους. Η

περσική αυτοκρατορία επανειλημμένα είχε στοχοποιήσει την Ελλάδα και ήθελε να την καθυποτάξει, χωρίς να υπολογίσει βέβαια το πείσμα και την αντίσταση των Ελλήνων στις Θερμοπύλες, στη Σαλαμίνα, στις Πλαταιές και στον Μαραθώνα, που έγραψαν χρυσές σελίδες δόξας στην ελληνική αλλά και στην παγκόσμια ιστορία. Τι άραγε θα σκεφτόταν ο Αλέξανδρος την παραμονή της αναχώρησης από την Αμφίπολη; Τι οδηγίες να του έδωσαν άραγε ο Αριστοτέλης και ο πατέρας του Φίλιππος, που σχεδίαζε την εκστρατεία, την οποία μετά την πρόωρη δολοφονία του ανέλαβε να την εκτελέσει ο Αλέξανδρος; Πως μπορούμε να φανταστούμε την κίνηση και τον οργανωτικό οίστρο, την επιμελητεία (logistics) και την κίνηση χιλιάδων ανθρώπων στην Αμφίπολη, λίγο πριν μπουκ στα καράβια; Ο Μ. Αλέξανδρος δεν είχε πάρει δορυφορικές εικόνες, ούτε είχε GPS και όλα όσα έχει σήμερα η στρατιωτική τεχνολογία. Αλλά και ποιος ξέρει αν το είχε φανταστεί ότι αποχαιρετώντας την Αμφίπολη και τη γη της Μακεδονίας θα γινόταν σε λίγα χρόνια ο κυριάρχος της Ασίας και του τότε γνωστού κόσμου;

Η πορεία του αποτέλεσε ίσως τη συναρπαστικότερη ιστορική διαδρομή στρατιωτικού ηγέτη, βασιλέα αλλά και εκπολιτιστή. Η ιστορία τον αναφέρει ως Μέγα γιατί έτσι ήταν. Ο ελληνικός πολιτισμός έφθασε μέχρι τις Ινδίες και το Αφγανιστάν. Νομίσματα, θέατρα, γυμναστήρια, μνημεία αλλά και η ελληνική γλώσσα ως εργαλείο διοίκησης άντεξαν σχεδόν τριακόσια χρόνια μετά τον θάνατό του και τη διοίκηση της αυτοκρατορίας από τους επιγόνους του (ελληνιστικοί χρόνοι). Η ελληνική γλώσσα, που μιλιόταν από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου ως το Αφγανιστάν, αποτέλεσε το γόνιμο έδαφος αλλά και το όχημα στη συνέχεια για την εξάπλωση του χριστιανισμού (μην ξεχνούμε ότι τα ευαγγέλια εγράφησαν στην ελληνική γλώσσα), μιας και τα ελληνικά της τότε εποχής είναι όπως τα αγγλικά σήμερα για όλο τον πλανήτη.

Ένας σημαδιακός τάφος, μια συνεχή προβολή από τα ΜΜΕ και ξαφνικά όλοι μας, πέρα από το ερώτημα, τα στοιχήματα και την αγωνία για το ποιος ή ποιοι είναι θαμμένοι, μαθαίνουμε, ενθουμούμαστε και «ψάχνουμε» όλο και περισσότερο την ιστορία μας και το μεγαλείο των Ελλήνων, μέσα σε μια περίοδο που γύρω μας συντελούνται ιστορικές αλλαγές (Μ. Ανατολή) αλλά και νέες απειλές για τη σταθερότητα της ειρήνης και της ευημερίας στην Ευρώπη (Ουκρανία).

Η Ελλάδα, οι Έλληνες, το ελληνικό έθνος, είχε πάντα την τύχη ή την κατάρα να αγωνίζεται και να είναι κοντά σχεδόν σε όλες τις παγκόσμιες εξελίξεις, κυρίως για τη γεωγραφική και γεωπολιτική θέση. Η Μεσόγειος και ο ευρύτερος χώρος αποτέλεσε τη μήτρα πολιτισμών, εξελίξεων στις επιστήμες, ζυμώσεων αλλά και συγκρούσεων. Από τους Μινωίτες, τους Αιγυπτίους, τους Βαβυλωνίους, την Αρχαία Ελλάδα, τη Ρώμη, τη Βυζαντινή αυτοκρατορία, την Οθωμανική αυτοκρατορία,

μέχρι τον 15ο αι. και πριν την ανακάλυψη της Αμερικής και την άνοδο της Δύσης, ο χώρος που μας περιβάλλει ήταν και ιστορικός χώρος. Σε όλα αυτά τα χρόνια το ελληνικό έθνος ήταν παρόν αλλά και πρωταγωνιστής με τον έναν ή τον άλλο τρόπο. Αυτή λοιπόν η διαδρομή μας χάρισε το προνόμιο να έχουμε αποκτήσει τα δικά μας «πυρηνικά όπλα» για την άμυνά μας, την επιβίωσή μας αλλά και την ιστορική μας εξέλιξη, τα οποία δεν είναι παρά η ιστορία και ο πολιτισμός μας:

Ο τάφος της Αμφίπολης και η ιερή γη της Μακεδονίας έρχονται να μας ξυπνήσουν από τον ιστορικό λήθαργο στον οποίο κάποιοι επιδιώκουν να μας θέσουν για δικούς τους-γεωπολιτικούς λόγους και να μας αφοπλίσουν. Δεν είναι τυχαίο ότι όσοι σχεδίασαν και σχεδιάζουν το μελλοντικό γεωπολιτικό τοπίο της περιοχής έχουν ως πρώτο στόχο τον «ιστορικό» μας αφοπλισμό, τη λήθη και την απουσία αντιστάσεων. Η όλη στρατηγική περιλαμβάνει φυσικά και μέρος της επιχειρηματικής, ακαδημαϊκής, δημοσιογραφικής και πολιτικής ελίτ του τόπου, που εργολαβικά έχουν αναλάβει τις τελευταίες δεκαετίες την ιστορική αποδόμηση και υλοποίηση υπερεθνικών σχεδιασμών. Τυχαία είναι η υποστήριξη του αλβανικού εθνικισμού, της στήριξης του τεχνητού κρατιδίου των Σκοπίων, της τουρκικής επιστροφής στα Βαλκάνια από ξένα κέντρα και της εσωτερικής αλλοίωσης του πληθυσμού; Τυχαία είναι κάποια πολιτικά πρόσωπα στην Ελλάδα που εκλέχθηκαν αφού είχαν προεπιλεχθεί από τον ξένο παράγοντα να παίξουν συγκεκριμένο ρόλο σε συνεργασία με νομοθετικές αλλαγές, π.χ. το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο; Στη Μακεδονία και στη Θράκη θα περάσουν στο μέλλον αγωγοί φυσικού αερίου από τη Ρωσία ή την Κεντρική Ασία, η Καβάλα και η Αλεξανδρούπολη αλλά και το λιμάνι της Αμφίπολης έχουν προνομιακή θέση στους ενεργειακούς δρόμους που ενώνουν την Ασία με τη Ρωσία και την Ευρώπη/ Μεσόγειο.

Η ιστορία και ο πολιτισμός μας είναι – όπως προανέφερα- «τα πυρηνικά μας όπλα», αποτελούν όμως και ένα διαχρονικό και αστείρευτο θησαυροφυλάκιο που εγγυώνται την ιστορική μας συνέχεια, αλλά και μας δίδουν δύναμη, ελπίδα και αισιοδοξία να αντέξουμε και να ξαναγίνουμε πρωταγωνιστές, όχι μόνο παρόντες, στη στροφή μεγάλων, ίσως ιστορικών ανατροπών που είναι μπροστά μας.

Πηγή: Εφημερίδα «Μακεδονία», σελ. 20, Κυριακή 14.09.2014